

INHOUD

1. Ervaringen van een stagiair
2. Berichten van Els
3. Vacantiecursussen 2023

Stichting La Sonrisa Naranja

Admiraliteitskade 75 Z

3063 EE Rotterdam

T: 010-4529846

E: info@lasonrisanaranja.nl

W: www.lasonrisanaranja.nl

Bankrek: NL53 TRIO 0784 8377 24

Redactie:

Wim van der Linden

Charlotte Potman

Hennie Butter

Ervaringen van een stagier

Jurian Bos is medicijnstudent uit Utrecht en loopt vanaf januari 2023 stage bij Els in de stichting. Hieronder beschrijft hij zijn ervaringen:

In dit blog beschrijf ik een van de lessen die ik geleerd heb tijdens

mijn coschap. Deze bestond uit een stage in een afgelegen Centro de Salud in de bergen van Ecuador en een stage bij de praktijk La Sonrisa Naranja. In deze tijd heb ik veel verschillen opgemerkt tussen de gezondheidszorg in Nederland en Ecuador. Ik merkte dat mij in de eerste weken een oordelende opvatting had over zaken die 'anders' liepen. Iets in de trend van: in Nederland gaat het zus en zo, dus dat klopt niet. Dit coschap heeft mij versterkt in de gedachte dat het altijd de moeite waard is om zulke opvallende verschillen bespreekbaar te maken. In het Centro de Salud krijgen kleine kinderen elke 3 maanden een vingerprik om hun hemoglobinegehalte te controleren. Het verbaasde mij dat dit zo vaak wordt gedaan; ik herkende de routinematige bloedbepaling niet vanuit Nederland en voorzag nu al de toekomstige prikangst die zij hiermee zouden opbouwen. De arts kon mij echter uitleggen dat dit nodig is in verband met de hoge incidentie van ondervoeding. Op deze manier kunnen zij ondervoede kinderen opsporen en de ouders bijstaan om hun

Best leuk in zo'n museum

***Ik ben mij
meer be-
wust van het
medisch
vangnet in
Nederland***

*Interessant dus goed luis-
teren*

kinderen de juiste voeding en hiermee kansen te geven.

Ik merkte dat veel van dit soort verschillen brandstof waren voor leermomenten. Vaak waren de verschillen niet goed of fout, maar waren ze interessant omdat er beweegredenen onder lagen die het voor die situatie logisch maakten. De oordelende eerste indruk, veranderde in een nieuwsgierigheid.

In het Centro de Salud werd er bij de geringste keelpijn al antibiotica voorgeschreven, terwijl er in Nederland pas wordt voorgeschreven als iemand 'echt' ziek is, of als er een kans is op abcesvorming en complicaties. Mijn eerste reactie: met het oog op antibioticaresistentie is dit ruime beleid gevaarlijk en houdt het ook nog de medicalisering van ziekten in de hand. Bij Els bij la Sonrisa Naranja leek het antibioticabeleid meer op wat ik gewend was, maar toch werd er in het algemeen ruimhartiger voorgeschreven. Tijdens het coschap heb ik interessante discussies gehad met Els, die mij inzicht hebben gegeven in de redenen hierachter.

Soms werd medicatie voorgeschreven voor het geval dat een ziekte erger werd. In Nederland zal de huisarts, bij het verslechteren van het ziektebeloop, liever de patiënt nogmaals beoordelen. De hordes tot adequate zorg in Nederland zijn zo gering, dat dit met veiligheid gedaan kan worden. 24/7 Is er eerstelijnszorg telefonisch bereikbaar en als het echt nodig is kan een visite worden afgelegd door de huisarts of ambulance. In Ecuador zijn de hordes vele malen groter. De eerste horde is een financiële; de kosten van een consult en eventuele medicijnen voor arme gezinnen zwaar wegen in de overweging om toegang tot zorg te zoeken. De praktijk geeft hierin gelukkig een toereikende hand door de kosten flink te verlagen ten opzichte van de meeste private praktijken. De tweede horde is de fysieke bereikbaarheid van de zorg. Sommige patiënten wonen op flinke afstand van de praktijk welke alleen bereikt kan worden middels modderige wegen. Deze wegen worden écht ontoegankelijk wanneer het flink geregend heeft. Een bezoek aan de praktijk is daardoor soms logistiek onmogelijk, zeker voor een bejaarde patiënt die al slecht ter been is.

Wat verder meespeelt is dat er in Nederland goede informatievoorziening is zoals de site thuisarts.nl. Daarbovenop is het gemiddeld opleidingsniveau hoger dan in Ecuador, waardoor je er vaker op kunt vertrouwen dat een patiënt de kunde in het gebruik en het begrijpen van deze informatie bezit. Deze inzichten zijn redenen waarom een arts in Ecuador soms defensiever te werk moet gaan omdat het vangnet vrijwel afwezig is, en de toegang tot zorg lager.

Ik ben mij hierdoor meer bewust van het medisch vangnet dat in Nederland bestaat, en wat er voor nodig is om deze te gebruiken. Ik ben mij er ook meer bewust van geworden dat er mensen zijn die dit vangnet minder zullen of kunnen gebruiken. Denk hierbij aan een consult met een taalbarrière of mensen met minder financiële middelen en angst voor een opname en alle kosten die dit meebrengt. Ook in Nederland kan een arts om pragmatische redenen beslissen om defensiever te handelen als hij merkt dat er minder op het vangnet kan worden vertrouwd dan normaal.

Els aan het werk

300 patiënten medisch onderzocht

Zo druk is het

Door de gezondheidszorg in andere cultuur en context mee te maken heb ik veel meegemaakt. Mede door interessante gesprekken met Els heb ik deze ervaringen kunnen duiden en ze om kunnen zetten in lessen die ik weer mee neem naar Nederland. Ik vond het mooi om te zien hoe de praktijk een veelzijdige plek in de wijk heeft gekregen. Dankzij een breed aanbod aan zorgverleners in combinatie met helpende sociale projecten wordt zorg toegankelijk gemaakt en sociale verbinding gestimuleerd. Ik ben dankbaar voor deze unieke en leerzame ervaring!

Julian Bos

Berichten van Els

Gelukkig nieuwjaar!!! Beetje laat, maar volgens mij zijn goede wensen altijd welkom. Vorig jaar is goed afgesloten: een prachtig feest voor de kinderen uit onze wijk. Dit jaar konden we niet het grote straatfeest organiseren, omdat de veiligheid dat niet meer toelaat. Daarom hadden we 100 kinderen in 4 groepen uitgenodigd. Er werden spelletjes gespeeld en liedjes gezongen en er werd poppenkast gespeeld. Uiteindelijk kreeg elk kind een kadootje, wat snoepjes, een stukje taart en wij kregen de mooiste glimlach van alle kinderen. Een prachtige dag, waarbij veel kinderen gelukkig naar huis gingen.

Het nieuwe jaar begon met een nieuwe student: Julian Bos uit Utrecht. Hij heeft 6 weken meegelopen. Gelukkig sprak hij goed Spaans en kon hij na enkele weken zelf consulten uitvoeren. Hij had veel vragen en heeft zich verdiept in de zin en onzin van vitamines voorschrijven in de klinische setting van onze praktijk. Erg leuke discussies met hem gehad en niet alleen hij heeft veel geleerd van mij, maar ook hij heeft weer wat puntjes op mijn I gezet. Fijne samenwerking met een goede toekomstige collega.

En toen brak maart aan: het begin van de grote vakantie. Tijdens deze vakantie hebben alle kinderen 2.5 maand vrij. De kinderen uit gegoede gezinnen gaan dan op vakantiecursussen, waarbij er veel leuke dingen georganiseerd worden zoals sport, kunst, koken, robotica etc. De kinderen uit onze wijk hebben vaak niet zoveel geluk en voor hen is de vakantie vaak urenlang televisie kijken, want buitenspelen is door de criminaliteit niet aan te bevelen en er is geen geld voor dure cursussen. Maar gelukkig kan de stichting Sonrisa Naranja voor het eerst sinds de pandemie weer een vakantiecursus organiseren. Sinds 27 februari zijn we begonnen met activiteiten voor 40 kinderen. Elke dag wordt er geknutseld en krijgen de kinderen les in Engels. Ook komt er elke dag een lerares muziek om aan de grotere kinderen van 6 tot 8 jaar muzikale vorming te geven. Tweemaal per week krijgen alle kinderen het eerste uur van de dag een lesje kinderzumba. En als klap op de vuurpijl gaan ze elke vrijdag op een stap. Tot nu toe zijn ze naar het brandweermuseum geweest: allemaal in een prachtige bus gesponsord door een Belgi-

Belgische vriend (Ecuadorian Buscharter). Na afloop wilden alle kinderen brandweer worden!!! Wat een ervaring.

En dan is deze week er weer een nieuwe student uit Groningen begonnen: Sebastian. Wat een luxe om met zoveel leuke, enthousiaste en intelligente mensen te mogen werken. Ik weet zeker dat ook deze samenwerking weer goed gaat verlopen. Het is een voorrecht om mensen te enthousiasmeren voor het prachtige vak dat ik mag uitvoeren in een omgeving die mij elke dag nog inspireert.

Groeten van Els

Vakantiecursussen 2023

Waar wij hier in Nederland nog met mutsen en sjaals lopen, is in Guayaquil begin maart de start van de vakantie tot eind april en dus ook de vakantiecursussen. Wel twee maanden lang! En we kunnen weer!

Alle kinderen uit de wijk zijn welkom om mee te doen aan de activiteiten die Els organiseert, zoals theater, muziek, dansen en knutselen. Natuurlijk hoort daar ook wat te eten en te drinken bij.

Beweging, gezonde voeding en creativiteit moeten er voor zorgen dat de kinderen van de straat zijn en op een goede manier deze lange periode doorkomen.

En op vrijdag maken de kinderen een uitstapje met de bus en de eerste is al gepasseerd: naar het brandweermuseum op de Malecon.

Daar zijn natuurlijk wel menskracht en materialen voor nodig! Helpt u mee deze zomerschool weer tot een succes te maken?

Voor meer foto's verwijzen we u naar de website.

Sebastian de nieuwe stagiair

Op vrijdag een uitstapje met de bus

Het is nog steeds druk

